

שחרור על הגדר

י. מרקל

שחרור ישב לו פעם על גדר ושר להנאתו. שמע אותו חתול שהתחיל להתגנב ופתאום קפץ על הגדר כדי לתפוס את הציפור. אלא שהשחרור לא רצה שהחתול יתפוס אותו. הוא ראה את החתול ברגע האחרון והתעופף. החתול לא יכול היה כבר לתפוס אותו, אבל השחרור נפנף בכנפיים ושרק בקול מרוב פחד. את השריקות של הציפור שמע כלב ששאל: "מדוע אתה מנפנף כך בכנפיך ושורק בפחד כזה?" "כי החתול התנפל עלי ורצה לתפוס אותי" צפצף השחרור.

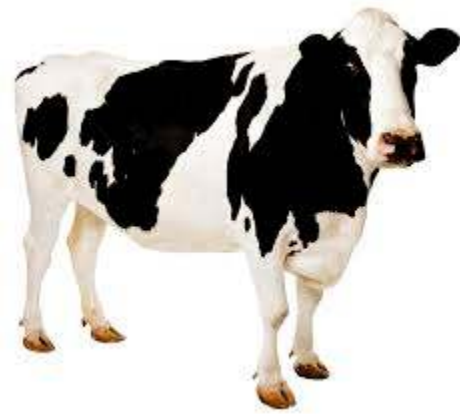
"מה עלה לחתול הזה לראש" התרגז הכלב "חכה רק! אני גדול וחזק מהחתול ואלמד אותו כבר נימוסים!" והכלב התחיל לקפץ על הגדר כדי לנשוך לחתול.

אבל החתול לא רצה שהכלב ינשוך אותו. הוא ראה שהכלב עלול להשיג אותו על הגדר ולכן קפץ מיד על העץ וטיפס גבוה. הכלב רץ מרוגז סביב העץ אבל אל החתול לא יכול היה כבר להגיע. החתול ישב על העץ והתלונן ביללות מרות.

עז לבנה עברה תחת העץ, שמעה את יללות החתול ושאלה: "מדוע אתה מילל כל כך?" "כי הכלב הסתובב כאן תחת העץ ורוצה לנשוך אותי." "מה עלה לראשו של הכלב

היא בעטה ברגל
באדמה והתחילה
לתקוף את העז. אבל
העז לא רצתה שהפרה
תתקוף אותה והיא
ברחה למכלאה הצרה
שלה. הפרה הייתה

גדולה ושמנה מדי כדי להיכנס למכלאה, והיא
נעמדה מול הפשפש וחכתה שהעז תצא משם.
אלא שהעז לא התכוונה לעזוב את המכלאה, ורק
עמדה שם ופעתה באומללות.

עבר שם סוס ששמע את
פעייית העז ושאל:
"מדוע את פועה באומללות
כזו?"
"כי הפרה עומדת מול
פשפש המכלאה ורוצה
לתקוף אותי!"

הזה?" קללה העז "חכה! הוא חושב את עצמו
גדול וחזק, אבל אני גדולה וחזקה ממנו. כבר
אראה לו איך להתנהג!"
והיא רצה אל הכלב כדי לנגח
אותו בקרניה החדות. אבל
הכלב לא רצה שהעז תנגח
אותו בקרניה. הוא זחל תחת
עגלה ולשם העז לא יכלה
להגיע אליו. העז הכתה
בקרניה בדופן העגלה, והכלב יבב בקול כי פחד
כי שהעגלה תתפרק.

עברה שם פרה ששמעה את יבבות הכלב
ושאלה:
"מה קרה? למה אתה מייבב בקול?"
"כי העז רוצה לנגח אותי בקרניה" יבב הכלב.
"מה חושבת לעצמה העז המסריחה הזו!" געה
הפרה "מה? היא רואה את עצמה גדולה וחזקה?
אני גדולה וחזקה ממנה. תכף אראה לה זאת!"

"איזו בהמה טיפשה הפרה הזו" נחר הסוס ברוגז
"חכי רק! היא חושבת את עצמה גדולה וחזקה
אבל אני חזק ממנה. אני אראה לה כבר!"
והוא נעמד מול הפרה כדי לבעוט בה ברגלו
האחורית. אבל הפרה לא רצתה שהסוס יבעט

בה. היא מיד התחילה לרוץ למרעה תוך געיות
ייאוש.

במרעה התעופפו זבובי סוס גדולים, ואחד מהם
שאל את הפרה:

"מדוע את גועה ביאוש כזה?"

"כי הסוס רוצה לבעוט בי!"

"הסוס המטופש הזה השתגע או מה?" אמר זבוב
הסוס "הוא חושב את עצמו גדול ומחוסן. חכי רק.

אני אמנם קטן וחלש ממנו, אבל בכל זאת אראה
מה שאוכל לגרום לו!"
הסוס שמע זאת ופרץ בצחוק:
"איזה צחוק! מה תוכל כבר לעשות לי, זבובון
קטן?"

"תכף תראה!" אמר הזבוב. והוא עף אל הסוס,
התיישב על ישבנו והתחיל לעקוץ אותו. הסוס
השתולל מרוב כאב, נפנף בזנבו הנה והנה, אך
לא הצליח להתפטר מהזבוב הגדול.
"הנה לך!" צחק זבוב הסוס "ראה מה יכול לגרום
לך זבוב קטן. אולי תבין עכשיו שהגודל והכוח לא
תמיד הם החשובים ביותר."

